

TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, Pazin

PRAVNA STVAR : P-206/2022-25

TUŽITELJ: INTERAKTIVA SAVJETOVANJE d.o.o., Pula, Amfiteatarska 2,
OIB: 67028044352 zastupan po punomoćniku Nikša Radišić,
odvjetnik iz Pule

TUŽENIK: Stečajna masa iza PAN INVESTMENT d.o.o. u stečaju, Karlovac, I. G. Kovačića 3,
OIB: 38846319576 zastupan po punomoćniku Domagoj Poljak, odvjetnik u
Odvjetničkom društvu Matić & Poljak d.o.o. iz Splita

RADI: utvrđivanja tražbine II. višeg isplatnog reda

ŽALBA

protiv presude Trgovačkog suda u Pazinu posl.br. 2 P-206/2022-25 od 17.03.2023.g.

3x

U rubriciranom predmetu tužitelj izjavljuje žalbu na sve točke pobijane presude izi razloga nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede materijalnog prava i nbitne povrede Zakona o parničnom postupku.

Uvidom u stečajni spis St-41/2022 nad Stečajnom masom iza PAN IVESTMENT d.o.o. u stečaju, ovdje tuženikom utvrđeno je da je stečajni upravitelj tuženika imao različiti pristup i kriterij kod utvrđivanja osnovanosti tražbine i kod tretiranja popratnih dokumenata dostavljenih uz tražbine, ovdje bjanko zadužnica, kao ovršnih isprava.

U tom smislu je vjerovniku FUTURE COIN MANAGMENT d.o.o.priznao neispunjenu bjanko zadužnicu kao ovršnu ispravu, a vjerovniku INTERAKTIVA SAVJETOVANJE d.o.o., ovdje tužitelju, to isto osporio, iako se radi o istovjetnim dokumentima. Predmetne bjanko zadužnice ispunjene su u potpunosti do ročista za ispitivanje tražbine.

Nadalje, sama bjanko zadužnica nije relevantan dokument temeljem kojeg bi stečajni upravitelj utvrdio osnovanost postojanja neke tražbine odnosno kojom bi je priznao. Preostale dokumente i dokaze koji su dostavljeni uz tražbinu, sud u ovom pobijanom

rješenju nije prihvatio kao vjerodostojne kao što nije prihvatio kao vjerodostojne iskaze svjedoka koje je predložio tužitelj.

Prigovori tuženika da mu nisu poznate okolnosti zbog čega je sačinjena predmetna zadužnica odnosno zbog kojeg pravnog posla sud ocjenjuje pravno irelevantnim jer je Ovršnim zakonom propisano da bjanko zadužnica na kojoj je javno ovjеровljen potpis dužnika trgovca, ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika na drugim predmetima ovrhe. Bjanko zadužnica po svojoj pravnoj prirodi nije sudsko ili javnobilježničko rješenje o ovrsi, već pravni posao kojim dužnik očituje svoju volju, tako da radi naplate tražbine, čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi, dopušta da se novčana sredstava zaplijene s njegovih računa kod banaka i izravno s računa isplate vjerovniku. Za navesti je i to da tražbina utvrđena u bjanko zadužnici je po prirodi stvari apstraktna. Naime, novčana tražbina koja bi u nju izvorno ili naknadno bila upisana ne bi nikako mogla biti drukčije određena nego naznakom njezine visine i dospelosti, te visine kamata i vremena od kojeg bi one počele teći. U bjanko zadužnici se ne bi mogao dakle navesti pravni posao iz kojeg bi proizišla tražbina koja je u njoj utvrđena jer bi to zahtijevalo da se i subjektivno determinira taj pravni posao navođenjem izvornog vjerovnika, a čime bi ona izgubila svoju funkciju-mogućnost da se ime vjerovnika u nju naknadno upiše. Pored toga za navesti je da iz spisu u izvorniku priložene predmetne bjanko zadužnice proizlazi da je prednik tuženika predmetnu bjanko zadužnicu potpisao i tu činjenicu ovjerila kod javnog bilježnika, pa stoga mora se prihvatiti stajalište tužitelja da je zasigurno ovlaštena osoba znala zbog čega to radi.

Tužitelj je u postupku dokazao kroz personalne dokaze postojan je tražbine, posebice dostavljenim izjavama svjedoka, te smatra da je bezrazložno odbijen sa prijedlogom za saslušanje istih. Naime, sve dostavljenje izjave dokazuju postojanje spornog odnosa te je sud ukoliko je smatrao upitnim visinu tražbina spornih kako to sam navodi u toč.26 pobijane presude, morao je saslušati predložene svjedoke na navedene okolnosti. Sud je navedenim postupanjem ostavio činjenično stanje neutvrđenim, odnosno donio zaključak oko uopćenosti samih izjava i pogrešno utvrdio kako usluge nisu obavljene. Tužitelj smatra posebice važnim naglasiti kako u navedenim okvirima sud je morao da bi ispitao osnovanost zaista nevjerodostojnost danog iskaza stečajnog upravitelja.

U toč.26 pobijane presude sud bezrazložno postavlja sam sebi pitanja, a koja bi u suštini bila i odgovorena da je sud dopustio i makar jedan dokazni prijedlog u smjeru dokazivanja visine i osnove tražbine tj. konzultacija, pravne prirode posla, ukupni dogovor kao i cesije tražbina različitih pravnih osoba. Posebice bi bilo razjašnjeno stanje stvari s obzirom na prigovor zastare iz točaka 31-33 presude.

Prijedlog za saslušanje Filipa Simića dan je nakon zaključenja prethodnog postupka iz razloga jer je upravo na temelju čl.265 i 269 ZPP-a, a koji istome u svojstvo ne pripadaju kao stečajnom upravitelju po samom Zakonu. Iz navedenog razloga prvostupajski sud morao je incidentno saslušati Filipa Simića odvjetnika, svjedoka i vinovnika predmetnih

dogovora. Tužitelj nije do tada raspolagao navedenim informacijama koje su dane na okolnost zastupanja i saznanja oko određenih pravnih poslova između svih imenovanih trgovačkih društava.

Pored svih personalnih dokaza odbijen je tužitelj i sa prijedlogom za financijsko-knjigovodstveno vještačenje kojim bi da je omogućeno od strane suda bilo dokazano vođenje duga, priznanje istoga (s obzirom na prigovor zastare). Evidentno je da je tužitelj odbijen sa svim dokaznim prijedlozima kojima bi mu bilo omogućeno da dokaze osnov i visinu osporene tražbine, te mu je time onemogućeno pravo na pravično suđenje.

Bjanko zadužnice izdane su popunjavanjem formulara bjanko zadužnice koji izdaju "Narodne novine" te ih je potpisao podnositelj kao zakonski zastupnik stečajnog dužnika uz otiskivanje pečata (štambilja) trgovačkog društva, samim time iako nisu bile ispunjenje , vjerojatnost tražbine dovedena je u izvjesno stanje te se u konačnosti moralo udovoljiti zajedničkom prijedlogu stranaka za saslušanjem Marca Cavallija, čija je izjava neovjereno dostavljena radi boravka u inozemstvu i nemogućnosti ovjere istoga u Republici Hrvatskoj. Uzimajući u obzir da su tužitelj i tuženik bili u poslovnom odnosu, da nije sporno da je tužitelj bio dužnik iz tog odnosa te da je izdao bjanko zadužnicu radi osiguranja tražbine, te da nije ispunio obvezu iz osnovnog posla, kao i da je tužitelj dragovoljno predao tuženiku djelomično nepopunjenu zadužnicu sa ovlaštenjem da se temeljem zadužnice naplati ima se tumačiti kao ovlaštenje vjerovniku da umjesto dužnika ispuni podatke u zadužnicu. Svako drugačije tumačenje bilo bi suprotno načelu savjesnosti i poštenja u zasnivanju obveznih odnosa.

Takvim postupanjem sud nije osigurao pravo na pristup sudu i odgovarajuća postupovna jamstva kontradiktornosti i jednakosti oružja u pogledu njegovih odlučnih prigovora o neispunjenju zakonskih pretpostavki za priznaje tražbine, te ostalih postupovnih prava kojima se jamči pravo da će njegovi prigovori, bilo činjenične bilo pravne naravi, o neispunjenju propisanih zakonskih uvjeta za priznanje tražbine. Polazeći stoga od naprijed navedenih iznesenih prigovora tužitelja o povredi prava na pristup sudu, ukoliko je u ukupnosti sagleda cjelokupno činjenično stanje kao i odbijanje suda da pokuša tužitelja da pruži mogućnost dokazivanja, iz takve pozicije evidentna je citirana povreda. Nadalje, u pogledu tužiteljevih prigovora o povredi prava na jednakost oružja odbijanjem određenih dokaznih prijedloga, tužitelj prije svega ističe da je sud u razlozima presude dužan pokazati da je određeni dokaz koji nije bio izveden bio odugovlačeći odnosno da nije bio ključan za utvrđivanje odlučne činjenice o kojoj je ovisio ishod postupka tako da je njegovim neizvođenjem mogla biti dovedena u pitanje pravičnost

postupka u cjelini (članci 65. stavak 1. i 71. stavak 1. Ustavnog zakona; vidi točku 60.1. odluke i rješenja broj: U-III-4150/2019 i dr. od 3. veljače 2021).

Uz gore iznesenih osnova žalbenog razloga je i činjenica što stečajni upravitelj nije ostavio mogućnost vjerovniku ovdje tužitelju da se izvrši vještačenje obavljenih poslova (usluga) od strane tužitelja prema tuženiku i to financijsko knjigovodstveno ili podredno građevinsko vještačenje za koje je troškove spreman snositi sam tužitelj. Time je također činjenično stanje ostalo neutvrđeno. Prvostupanjski sud nije dao razloge za neprovođenje navedenog konkretnog dokaza u pobijanoj presudi.

U toč.34 pobijane presude sud ulazi u očitu kontardikcije cjelokupne presude gdje tvrdi da nije uzeo u obzir pisani iskaz stečajnog upravitelja Marka Plavetića , odnosno da nije posebno cijenjen jer time nije mijenjan raniji zaključak suda o neosnovanosti tužbenog zahtjeva. Ostaje nejasno ukoliko sud ništa od navedenoga, ni ovršnu ispravu, ni izjave svjedoka, ni pisane izjave svjedoka, dokazne prijedloge, ni izjavu stečajnog upravitelja na čemu onda temelji svoj zaključak. Ostavlja se dojam da je sud vlastito uvjerenje temelji na ranijoj netočnoj impresiji , ničim izazvanoj ni dokazanoj.

Shodno svemu iznesenom žalitelj predlaže sudu da ovu žalbu usvoji, ukine pobijanu presudu i da predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Pula, 30.03.2023. godine

Za tužitelja:
INTERAKTIVA SAVJETOVANJE d.o.o.